

засмѣна на вратника, отворила го и имъ каза-
ла „Добрѣ дошле; Добрѣ дошле!“ Поела дѣ-
цата отъ колата, цалунала ги и ги ввела въ
двора. Нейнытѣ дѣца быле облѣчени въ ве-
ликденскытѣ си дрехы: имали гащичкы и за-
бунчета отъ черникавъ, четворенѣ шеякъ, ри-
зытѣ имъ быле бѣлы като снѣгъ. И тѣ казали
„Добрѣ дошле“ на малкытѣ господинчата и
ги набиколили побратимски.

Г. Нѣголѣ помилвалѣ хубавытѣ примѣне-
ны селенчата, поприказвалѣ съ тѣхъ и трѣ-
гналѣ съ чича Цоня да си обиходи мѣстата.
Буля Цонювица заповѣдала на пò-голѣмото
си момче Любена да поразходи пѣкъ малкытѣ
госты, поискала имъ прошка, дѣто неможе и тя
съ тѣхъ наедно да иде и имъ каза: „Оти-
вамъ на двѣ, натре, каквото е далѣ господь
до стотвя, да са бавѣж не бива, че закѣснѣява
ѣстѣето.“

Малкытѣ госты быле разведены на сѣка-
дѣ. Завели ги на ливадата при стадото и имъ
дали да милватѣ най-хубавытѣ аганца. Завели
ги при гѣлѣбарницата. Тамъ было чисто, по-
метено, а гѣлѣбытѣ быле за хубость да ги
глѣдашь: едны быле бѣлы като гѣскы, другы
черны като галуны: имало кѣсопахы, качула-
ты, гащаты и каквыто другы щещь; едны оти-
вали да несѣтъ, другы быле налѣгали да лу-